

man siger, paa hele Jorden, og det støtter man saa paa Statistikken. Jeg ved nu ikke rigtigt, hvad man skal med al den Statistik, for den almindelige menneskelige Erfaring modsiger næsten altid Statistikken Resultater, og det er ogsaa en ganske given Ting, at det statistiske Resultat, som vil fastslaa, at den danske Nation er en af de mest fordrukne Nationer i Verden, maa være fuldkommen forkert. Jeg har en Gang nede i Folketinget fremdraget, og jeg vil tillade mig at nævne det her igen, at man kan skaffe sig et udmærket Bevis derpaa ved at tage en Stikprøve ud af Nationen, ved at tage den lovgivende Forsamling. Hvor tror man, man i hele Verden finder en lovgivende Forsamling, hvis Medlemmer — jeg kan ikke sige, ere mindre fordrukne, for det kan der overhovedet slet ikke være Tale om, men i højere Grad ere afholdende overfor overdreven Nydelse af Spiritus end den danske Rigsdags Medlemmer? Jeg er vis paa, at en ædrueligere Folkeforsamling end den danske eksisterer der saamænd ikke i Verden. Jeg ser et skeptisk Smil hos et enkelt Medlem, men jeg er dog overbevist om, at jeg har fuldkommen Ret, og det vilde være et ganske uforstaaeligt Fænomen, at det mest fordrukne Folk i hele Verden skulde have den mest afholdende Folkerepresentation, som eksisterer i Verden. Saadanne Modsigelser eksisterer der ganske sikkert ikke i Livet, og man kan af denne Stikprøve med fuldkommen Sikkerhed slutte sig til, at en Beskyldning mod det danske Folk for at være meget forfaldent til Drukken- skab, er i høj Grad uretfærdig. De Mennesker, der ere forfaldne til Drik, spille ikke mere nogen fremtrædende Rolle i Danmark, hverken hvor Folk komme sammen for at drøfte muntre eller alvorlige Anliggender.

Men deraf synes det mig ikke, man kan drage den Slutning, at man ikke skal gøre noget for at modarbejde det Onde, som Drikkældighed er, og som ganske sikkert, om end i noget tilbagetrængt Grad, endnu eksisterer i vort Samfund. Og jeg kan aldeles ikke se, at det skulde være lidet frisindet, endstige reaktionært, at man søgte gennem Lovbestemmelser som dem, der her ere foreslaaede, at bekæmpe et saadant Onde, som Drikkældighed er, der hos den enkelte Person optræder som en om sig gribende Sygdom. Det er dog ikke reaktionært at forsøge paa at kurere Tuberkulose; hvorfor skulde det saa være reaktionært at kurere Drikkældighed? Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds

(Pagh) har ganske Ret i, at det fremhæves stærkt i Kommissionens Betænkning, som blev afgiven i 1907, at Oplysningsvejen er den bedste til at modarbejde Drikkeriet, og at der ikke er Tvivl om, at naar Drukkenskab i de senere Aar er gaaet saa stærkt tilbage her i vort Samfund, saa skyldes det for en meget væsentlig Del de forbedrede økonomiske Kaar for de slet stillede i Samfundet. Det er ganske sikkert, det er jo noget, som lader sig aldeles uimodsigelig bevise, at saalænge Arbejderklassen i et Samfund er saaledes stillet, at dens Fremtid er fuldkommen haabløs, og at den endogsaa i sine bedste Aar ikke kan skabe sig jævne menneskelige Vilkaar at leve under, saa længe Arbejderstanden er saaledes stillet, vil den altid søge den illusoriske Trøst, som er at finde i Flasken. Men det er ligesaa tydeligt at paavise, at efterhaanden som Arbejderklassens økonomiske Kaar forbedres, saaledes at en Arbejder i sine Manddoms- aar kan skaffe sig og sin Familie et hyggeligt Hjem, hvor han kan søge almindelig menneskelig sund Lykke, vil han ikke længere være saa fristet til at forfalde til Drukkenskab. Og naar yderligere en forstandig Lovgivning stiller ham i Udsigt en nogenlunde sorgfri Alderdom, vil Tendensen til Drikkeri yderligere svækkes.

Men fordi man indser Rigtigheden heraf og i høj Grad er stemt for at medvirke til, at man ogsaa ad denne Vej modarbejder Drikkeriet, indser jeg ikke, at man skulde lægge Hænderne i Skødet paa andre Omraader og nægte sin Medvirken til at oprette en Statshelbredelsesanstalt, paa hvilken saadanne Personer, som ere forfaldne til Drikkældighed, og som Følge deraf have vist sig at blive daarlige Medborgere, kunne indlægges for at kureres.

Af de enkelte Bemærkninger, som ere blevne gjorte af enkelte Medlemmer, skal jeg tillade mig at fremhæve nogle. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh) udtalte, at naar der i næstsidste Stykke af § 2 staar, at ingen maa ved Salg, Udskænkning eller paa lignende Maade forsyne en Person, som altsaa har faaet Tilhold, med Drikkevarer, saa vidste han ikke, om dette omfatter alene de handlende og Beværtere, der handle med Spiritus, eller ogsaa private. Dette er et Spørgsmaal, som tidligere har været fremme til Drøftelse, og som man mener er besvaret gennem Udtrykket „lignende“, altsaa ingen maa ved saadan Udskænkning eller paa lignende Maade forsyne en saadan Person med Spiritus. Deri at Udtrykket „paa lig-